

World Christian Fellowship

www.wcflondon.com

wcflondon@gmail.com

இராஜரீக பரிசோதனை

ஞானம், சுகபோகம், பிரயாசம் — பிரசங்கி 1:12-2:26

✦ உலகின் மிக விலையுயர்ந்த பரிசோதனை

2021ஆம் ஆண்டில், அப்போது உலகின் மிகப்பெரிய செல்வந்தராக இருந்த ஏலான் மஸ்க், தன்னைப் பின்தொடர்பவர்கள் பலரையும் குழப்பிய ஒரு குறுஞ்செய்தியை வெளியிட்டார்: 'மக்கள் பணத்திற்குக் கொடுக்கும் "அர்த்தத்தின்" அளவு விசித்திரமானது.'

அவரிடம் \$300 பில்லியன் இருந்தது. அவர் பல புரட்சிகரமான நிறுவனங்களைக் கட்டியிருந்தார். செவ்வாய் கிரகத்தில் குடியேற்றம் அமைக்கும் திட்டமும் அவரிடம் இருந்தது. ஆனாலும், செல்வம் மக்கள் எதிர்பார்க்கும் காரியத்தை உண்மையிலேயே தருகிறதா என்று அவரே பகிரங்கமாகக் கேள்வி எழுப்பினார்.

இப்படிக்கே கேள்வி எழுப்பியவர் அவர் மட்டுமல்ல.

ஹோவார்ட் ஹியூஸ் இருண்ட ஒரு ஹோட்டல் அறையில் தனிமையில் மரணமடைந்தார்; அவரது சரீரம் விரல் ரேகைகளால் மட்டுமே அடையாளம் காணப்பட்டது.

தன் காலத்தின் மிகப்பெரிய செல்வந்தரான ஜான் டி. ராக்பெல்லர், தன் ஐம்பதுகளில் திடமான உணவை உட்கொள்ளக்கூட முடியாதவராக இருந்தார் என்று சொல்லப்படுகிறது; எந்த செல்வமும் அடக்க முடியாத ஒரு கலக்கத்தால் அவர் வாதிக்கப்பட்டார்.

இவை தனித்தனி நிகழ்வுகள் அல்ல. ஆயிரம் முறை அறியாமலேயே நடத்தப்பட்ட ஒரு பரிசோதனையின் தகவல்கள் இவை: ஒரு மனிதனுக்கு அவன் விரும்பும் எல்லாவற்றையும் கொடுத்து, அவனுடைய ஆத்துமத்திற்கு என்ன நடக்கிறது என்று பார்.

மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, தன் காலத்தின் பொருளாதாரத்தை ஒப்பிட்டால் மஸ்க்கைவிட பன்மடங்கு அதிக வளங்களைக் கொண்ட ஒரு மனிதன், எருசலேமில் அமர்ந்து இதே பரிசோதனையை மிகக் கடுமையாகவும், முழுமையாகவும், சிறந்த குறிப்புகளுடனும் நடத்தினான். அவன் செல்வத்தை மட்டும் சேர்க்கவில்லை. ஒரு விஞ்ஞானி கட்டுப்படுத்தப்பட்ட சோதனைகளை நடத்துவதைப்போல, ஞானத்தையும், சுகபோகத்தையும், பெரிய கட்டுமான வேலைகளையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அவன் சோதித்து, அதன் முடிவுகளை நமக்காக எழுதிவைத்தான்.

அவனுடைய பெயர் சாலொமோன். ஆனாலும் அவன் தன்னை வெறுமனே 'பிரசங்கி' என்று அழைத்துக்கொள்கிறான் எபிரெய் மொழியில் கோஹெலெத் என்பது ஒரு சபையைக் கூட்டி, அதனிடம் பேசுகிறவன் என்று பொருள். அர்த்தத்தைத் தேடிய உலகின் முதல் மூலதன முதலீட்டாளன் அவனே.

ஒரு மனித வாழ்க்கை முதலீடு செய்யக்கூடிய அனைத்தையும் அவன் முதலீடு செய்தான் அறிவு, செல்வம், சுகபோகம், ஆசை, அதிகாரம் மற்றும் அதன் பலனை முழு உண்மையுடன் ஆராய்ந்தான்.

அவனுடைய முடிவு பெரும் லட்சியம் கொண்ட ஒவ்வொருவரையும் நின்று சிந்திக்கச் செய்ய வேண்டும்.

சாலொமோனின் பரிசோதனையின் ஐந்து கட்டங்களை நாம் பார்ப்போம்: ஞானம், சுகபோகம், ஞானத்தையும் மதியீனத்தையும் ஒப்பிடுதல், பலனற்ற பிரயாசத்தின் வேதனை, இறுதியாக மற்ற அனைத்தும் அழிந்தபோதிலும் நிலைத்திருக்கும் ஒரு ஆச்சரியமான உண்மை.

நீங்கள் எதையாவது கட்டியிருந்து, எதையாவது சாதித்திருந்து, அல்லது எதையாவது பெற்றிருந்து, அதன் உச்சியில் ஏனோ வெறுமையாக உணர்ந்திருந்தால், இந்த வேதப்பகுதி உங்களுக்காக எழுதப்பட்டது.

I. அறிவினால் ஆரம்பிக்கும் பரிசோதனை

பிரசங்கி 1:12-14, “பிரசங்கியாகிய நான் எருசலேமில் இஸ்ரவேலருக்கு ராஜாவாயிருந்தேன். 13. வானத்தின்கீழ் நடப்பதையெல்லாம் ஞானமாய் விசாரித்து ஆராய்ச்சி செய்கிறதற்கு என் மனதைப் பிரயோகம்பண்ணினேன்; மனுபுத்திரர் இந்தக் கடுந்தொல்லையில் அடிபடும்படிக்கு தேவன் அதை அவர்களுக்கு நியமித்திருக்கிறார். 14. சூரியனுக்குக் கீழே செய்யப்படுகிற காரியங்களையெல்லாம் கவனித்துப் பார்த்தேன்; இதோ, எல்லாம் மாயையும், மனதுக்குச் சஞ்சலமுமாயிருக்கிறது.”

இந்த முறையை கவனியுங்கள்: “ஞானமாய் விசாரித்து ஆராய்ச்சி செய்கிறதற்கு என் மனதைப் பிரயோகம்பண்ணினேன்;”

இது சாதாரண கண்காணிப்பும் அல்ல, அறை நாற்காலியில் அமர்ந்து செய்யும் கோட்பாடும் அல்ல. இது ஒரு பயணத்தின் சொல்லாடல், ஒரு நடைப்பயிற்சியின் சொல்லாடல் அல்ல.

பிரசங்கி தன் முழு அறிவுத் திறனையும் தன் காலத்தின் மிகச் சிறந்த மனதையும் அரசர்களும் ராணிகளும் கேள்விகள் கேட்பதற்காக நெடுந்தூரம் பயணித்து வந்த மனிதன் (1 இராஜாக்கள் 10:1-3) மனித அனுபவம் அனைத்தையும் முறையாக ஆராய்வதற்காகப் பயன்படுத்தினான்.

“வானத்தின்கீழ் நடப்பதையெல்லாம்” என்பது முழுமையான எல்லையைக் குறிக்கும் ஒரு அறிக்கை.

தான் ஏற்கெனவே முடிவு செய்துவிட்ட ஒரு கருத்தை நிரூபிக்க வசதியான உதாரணங்களை மட்டும் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை.

அவன் ஒரு முழுமையான ஆய்வை நடத்துகிறான் மனித முயற்சியின் ஒவ்வொரு துறையிலும் நடத்தப்படும் நீண்டகால ஆய்வுக்கு ஒப்பானது:

- அரசியல்
- கட்டிடக்கலை
- விவசாயம்
- கலைகள்
- வர்த்தகம்
- தத்துவம்
- சுகபோகம்

இது நடைமுறையில் என்ன அர்த்தம் தருகிறது என்று சிந்தியுங்கள்.

இன்றைய ஆராய்ச்சியாளர் ஒவ்வொருவரும் விரும்பி, ஆனால் அரிதாகவே பெறும் இரண்டு காரியங்கள் சாலொமோனிடம் இருந்தன: வரம்பற்ற வளங்களும், வரம்பற்ற காலமும்.

அவனுக்கு நிதி உதவிக்கான விண்ணப்பம் தேவைப்படவில்லை.

நிதி தீர்ந்துவிட்டதால் ஆய்வை குறைத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியமும் அவனுக்கு இருக்கவில்லை.

அவன் நாற்பது ஆண்டுகள் ராஜ்யபாரம் செய்தான்; பூமியிலேயே செல்வம் மிகுந்த ராஜ்யத்தின் திரவியமும் அவனிடம் இருந்தது. மனித சாத்தியங்கள் அனைத்தையும் தீர்த்துப் பார்த்து அர்த்தத்தைக் கண்டடைய யாராலும் முடியுமெனில், அது அவனால் மட்டுமே முடியும்.

உடனடியாக அவன் அதன் விலையையும் குறிப்பிடுகிறான்: “மனுபுத்திரர் இந்தக் கடுந்தொல்லையில் அடிபடும்படிக்கு தேவன் அதை அவர்களுக்கு நியமித்திருக்கிறார்.”

அர்த்தத்தைத் தேடுவது எளிதானதல்ல. அது ஆறுதலானதல்ல, ஒரு பாரமானது.

எபிரெயத்தில் “இன்யான்” என்ற வார்த்தை ஒரு பளுவான வேலையை, அழுத்தும் கவலையை, சரீரத்தின் மேல் சுமை சுமப்பதைப்போல மனதின் மேல் அழுத்தும் ஒன்றைக் குறிக்கும். அர்த்தத்தைத் தேடுவது கடினமாக இருக்கிறது, ஏனெனில் பதில் தெளிவாகத் தெரியவில்லை, தவறான பதில்கள் மிகவும் கவர்ச்சிகரமாக இருக்கின்றன.

இது இன்று எப்படி நடக்கிறது என்று சிந்தியுங்கள்.

'என் வாழ்க்கை எதற்காக' என்ற கேள்விக்கு ஆயிரம் தயார் பதில்களை வழங்கும் ஒரு கலாச்சாரத்தில் நாம் வாழ்கிறோம் தொழில், குடும்பம், காரணங்கள், புகழ், சரீரம், வங்கிக் கணக்கு ஒவ்வொன்றும் தானாகவே போதுமானது என்று அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது.

யாரும் உங்களுக்கு வெறுமையை விற்பதில்லை. அடுக்கில் உள்ள ஒவ்வொரு பதிலும் நிறைவைத் தருவதுபோல அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வெறுமையைக் கண்டுபிடிக்க, சாலொமோன் விவரிக்கும் விலையுள்ள, பொறுமையுள்ள, ஒழுங்கான தேடல் தேவைப்படுகிறது. பெரும்பாலான மக்கள் இந்தத் தேடலை ஒருபோதும் செய்வதில்லை. உள்ளே இருப்பது என்ன என்பதை உறை காகிதம் உண்மையாகக் காட்டுகிறது என்று அவர்கள் வெறுமனே நினைத்துக்கொள்கின்றனர்.

நீதிமொழிகள் 4:7, “ஞானமே முக்கியம், ஞானத்தைச் சம்பாதி; என்னத்தைச் சம்பாதித்தாலும் புத்தியைச் சம்பாதித்துக்கொள்.”

நீதிமொழிகள் 4:7 ஞானத்தைத் தேடுவதை முதன்மையான சம்பாத்தியமாக, 'பிரதானமான காரியமாக' பாராட்டுகிறது.

இது நாம் அமைதியாகத் தவிர்த்துச் செல்லக்கூடிய ஒரு சிறிய விஷயம் அல்ல. இந்த உபதேசத்தின் நுழைவு வாசலிலேயே ஒரு நேரடியான, கடுமையான முரண்பாடாக இது நிற்கிறது.

பிரசங்கி புத்தகம் ஞானத்தை 'ஹெபெல்' நீங்கள் பிடிக்க முயலும் அந்த நொடியில் கரைந்துவிடும் புகை, சுவாசம் என்று அழைப்பது எப்படி, நீதிமொழிகள் ஞானத்தை ஒரு மனிதன் பெறக்கூடிய முதன்மையான காரியம் என்று அழைப்பது எப்படி?

இதன் தீர்வு மிக முக்கியமானது; பிரசங்கி புத்தகம் முழுவதையும் புரிந்துகொள்ள இது திறவுகோலாக இருக்கிறது.

நீதிமொழிகளின் ஞானம் தேவனை மையமாகக் கொண்ட ஞானம்; அது கர்த்தருக்குப் பயப்படுதலில் ஆரம்பிக்கிறது (நீதிமொழிகள் 9:10).

ஒரு சிருஷ்டிகரையும், ஒரு நீதி ஒழுங்கையும், இறுதி நியாயத்தீர்ப்பையும் ஏற்றுக்கொள்வதில் ஆரம்பிக்கும் ஞானம்.

அதிகாரம் 1இல் பிரசங்கி ஏமாற்றமாகக் கண்ட ஞானம் உலகப்பிரகார ஞானம். சூரியனுக்குக் கீழே இருக்கும் மேலான எதையும் கருத்தில் கொள்ளாமல் பயன்படுத்தப்பட்ட புத்திசாலித்தனமான மனித அறிவு.

ஒரே வார்த்தை, ஞானம்.

ஆனால் முற்றிலும் வேறுபட்ட இரு பொருள்கள்.

ஒரே பாலத்தைப் பரிசோதிக்கும் இரண்டு பொறியியலாளர்களை நினைத்துப்பாருங்கள்.

→ ஒருவன் அதை எந்த நோக்கமும் இல்லாத, தனித்த ஒரு அமைப்பாகப் படிக்கிறான் செல்லுமிடமும் இல்லை, செல்லும் வண்டிகளும் இல்லை, இரு பக்கமும் நகரமும் இல்லை. அந்தப் பாலம் அர்த்தமற்றது என்று அவன் சரியாகவே முடிவு செய்வான்: எதையும் தாங்காத, எங்கும் செல்லாத கான்கிரீட்.

→ மற்றவன் அதே பாலத்தைப் படிக்கிறான், ஆனால் அது எதை இணைக்கிறது, யார் கட்டினார்கள், ஏன் கட்டப்பட்டது என்பதையும் அறிந்திருக்கிறான்.

ஒரே இரும்பு. ஒரே கான்கிரீட். முற்றிலும் வேறுபட்ட முடிவு.

'சூரியனுக்குக் கீழே' இருக்கும் ஞானத்திற்கும், 'கர்த்தருக்குப் பயப்படுதலில்' இருக்கும் ஞானத்திற்கும் இதுவே வேறுபாடு.

→ 'சூரியனுக்குக் கீழே' இருக்கும் ஞானம் துக்கம்.

→ 'கர்த்தருக்குப் பயப்படுதலில்' இருக்கும் ஞானம் ஜீவன்.

பிரசங்கி 1:16–18, “இதோ, நான் பெரியவனாயி ருந்து, எனக்குமுன் எருசலேமிலிருந்த எல்லாரைப் பார்க்கிலும் ஞானமடைந்து தேறினேன்; என் மனம் மிகுந்த ஞானத்தையும் அறிவையும் கண்டறிந்தது என்று நான் என் உள்ளத்திலே சொல்லிக்கொண்டேன். 17. ஞானத்தை அறிகிறதற்கும், பைத்தியத்தையும் மதியீனத்தையும் அறிகிறதற்கும், நான் என் மனதைப் பிரயோகம்பண்ணினேன்; இதுவும் மனதுக்குச் சஞ்சலமாயிருக்கிறதென்று கண்டேன். 18. அதிக ஞானத்திலே அதிக சலிப்புண்டு; அறிவுபெருத்தவன் நோவுபெருத்தவன்.”

தெளிவான பார்வையின் பாரம்

“அதிக ஞானத்திலே அதிக சலிப்புண்டு; அறிவுபெருத்தவன் நோவுபெருத்தவன்.”

இது வேதாகமத்தில் காணப்படும் கலாச்சாரத்திற்கு எதிரான அறிக்கைகளில் ஒன்று; அதே நேரம் அனுபவபூர்வமாக மிகவும் நிரூபிக்கப்படக்கூடிய ஒன்றாகும்.

ஒரு மனிதன் உலகத்தைத் தெளிவாகக் காணும் அளவிற்கு, அதைக் காண்பது அதிக வேதனையாக மாறுகிறது.

→ மற்றவர்கள் தவறவிடும் அழகைக் கவிஞன் காண்கிறான்; மற்றவர்கள் உணரா வேதனையையும் அவன் உணர்கிறான்.

→ நோயை அறிந்த மருத்துவன், வாசல் வழியாக வரும் ஒவ்வொரு நோயாளிக்கும், மற்ற எல்லோருக்கும் என்ன காத்திருக்கிறது என்ற அறிவுடன் வாழ்கிறான்.

→ மருத்துவமனை படுக்கைகளிலும், கல்லறை ஊழியங்களிலும் போதிய அளவு அமர்ந்திருந்த போதகன், ஞானமும் வேதனையும் பிரிக்கமுடியாத துணைவர்கள் என்பதை அறிவான்.

பகுத்தறிதல் வெளிப்படுத்தும் பாரத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாமல், அந்த பகுத்தறிதலை பெற முடியாது.

நல்வாழ்வு பற்றிய இன்றைய ஆராய்ச்சி, மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சாலொமோன் கண்டறிந்த அதே உண்மையை தற்செயலாகக் கண்டறிந்திருக்கிறது. 'மனச்சோர்வு நிதர்சனவாதம்' என்று அழைக்கப்படும் ஆய்வுகள், மிதமான மனச்சோர்வு உள்ளவர்கள், மனச்சோர்வு இல்லாதவர்களைவிட, ஆபத்தையும் தங்கள் வரம்புகளையும் அடிக்கடி மிகச் சரியாக மதிப்பிடுகிறார்கள் என்று கண்டறிந்துள்ளன.

ஆரோக்கியமான மனது, ஆறுதலான மாயைகளின் சிறிய, நிலையான வழங்கலால் தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்கிறது. அதிக தெளிவினால் அந்த மாயைகளை நீக்கினால், ஆறுதலின் விலையில் நுட்பத்தைப் பெறுகிறீர்கள். இதுவே சாலொமோன் சொன்ன விஷயம் ஒரு ராஜ் அரண்மனையின் மூலமாக அல்ல, ஒரு ஆய்வுக்கூடத்தின் மூலமாகக் கண்டறியப்பட்டது.

இதனாலேயே உலகம் அசௌகரியமான உண்மைகளைவிட ஆறுதலான மாயைகளை விரும்புகிறது. இதனாலேயே எளிய பதில்களைத் தரும் தத்துவம், யதார்த்தத்தை நேர்மையாக எதிர்கொள்ளும்படி வற்புறுத்தும் தத்துவத்தைவிட, சிந்தனைகளின் சந்தையில் அதிக பிரபலமாக இருக்கிறது. உண்மை வேதனையைத் தரும் என்று சொல்லும் புத்தகத்தை வாங்க யாரும் வரிசையில் நிற்பதில்லை.

ஞானத்தைத் தேடுவது, உலகம் வரையறுக்கும் சந்தோஷத்திற்கான வழி அல்ல என்று பிரசங்கி தன் வாசகர்களை எச்சரிக்கிறான்.

ஆனால் அது இன்னும் முக்கியமான ஒன்றிற்கான வழி.

யதார்த்தத்தை உண்மையாக புரிந்துகொள்வது உண்மையான, வேரூன்றிய, அசைக்கமுடியாத சந்தோஷத்திற்கு அவசியமான ஆரம்ப நிலை.

சூழ்நிலைகள் மாறியவுடன் அழிந்துபோகாத சந்தோஷம் அது, ஏனெனில் அது ஆரம்பத்திலேயே மாயையின்மேல் கட்டப்படவில்லை.

1 கொரிந்தியர் 1:19-21, “அந்தப்படி: ஞானிகளுடைய ஞானத்தை நான் அழித்து, புத்திசாலிகளுடைய புத்தியை அவமாக்குவேன் என்று எழுதியிருக்கிறது. 20. ஞானி எங்கே? வேதபாரகன் எங்கே? இப்பிரபஞ்சத் தர்க்கசாஸ்திரி எங்கே? இவ்வுலகத்தின் ஞானத்தை தேவன் பைத்தியமாக்கவில்லையா? 21. எப்படியெனில், தேவஞானத்துக்கேற்றபடி உலகமானது சுயஞானத் தினாலே தேவனை அறியாதிருக்கையில், பைத்திய மாகத் தோன்றுகிற பிரசங்கத்தினாலே விசுவாசிக்கிற வர்களை இரட்சிக்க தேவனுக்குப் பிரியமாயிற்று.”

பிரசங்கி 1:17-18க்கு பவுலின் அற்புதமான விளக்கம்.

உலகின் ஞானம் தேவனைக் கண்டடைய போதுமானதாக இருக்கவில்லை; அது இப்படி இருக்கும் என்று தேவன் அறிந்திருந்தார். இதனாலேயே நற்செய்தி, கிரேக்க பாடசாலைகளின் பாணியில் ஆரம்ப தத்துவக் கோட்பாடுகளிலிருந்து வாதிடப்படும் ஒரு நுணுக்கமான தத்துவ முறையாக அல்ல, மாறாக நேரடியான வரலாற்று அறிக்கையாக வருகிறது: சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்து.

உலக ஞானம் இதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது.

சிலுவையில் அறையப்பட்ட ஒரு இரட்சகர் மிகப்பெரிய முரண்பாடாகத் தோன்றுகிறார்.

- பலவீனத்தின் மூலம் வெளிப்படும் வல்லமை,
- தோல்வியின் மூலம் அடையப்பட்ட ஜெயம்,
- மதியீனமாகத் தோன்றும் ஞானம்.

'சூரியனுக்குக் கீழே' இருக்கும் வகைகளில் மட்டுமே பயிற்சி பெற்ற ஒரு மனதிற்கு இது மதியீனமாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் அதை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள், உலகின் மிகச் சிறந்த மனங்கள் உருவாக்கிய அனைத்தையும் விஞ்சும் ஒரு ஞானத்தைக் காண்கின்றனர், ஏனெனில் அது சூரியனுக்குக் கீழே தோன்றவில்லை. அது அதற்கு மேலிருந்து இறங்கி வந்தது.

மனித ஞானம் போதுமானதாக இல்லாதிருக்கும்படி தேவனே அமைத்தார். நம்மை கீழ்ப்படுத்த அல்ல, மிக முக்கியமான அறிவு, அதாவது தேவனை அறிதல் புத்திசாலித்தனத்தால் மட்டும் அடையமுடியாதது என்று நமக்குக் காண்பிக்கத்தான். அது பெறப்பட வேண்டியது.

தத்துவத்திற்கும் வெளிப்பாட்டிற்கும் இடையேயுள்ள அடிப்படை வேறுபாடு இதுவே.

- தத்துவம் மேலே செல்ல முயற்சிக்கிறது, ஆனால் ஒரு உச்சவரம்பைக் கண்டடைகிறது.
- வெளிப்பாடு மேலிருந்து கீழே இறங்கி வருகிறது.

மனித வரலாற்றில் இருந்த ஒவ்வொரு பெரிய தத்துவ முறையும், அது எவ்வளவு புத்திசாலித்தனமாக இருந்தாலும், இறுதியில் அதே சுவரில் மோதுகிறது.

உதவியில்லாத மனித அறிவால் ஏற முடியாத ஒரு உச்சவரம்பு. பழைய ஏற்பாட்டில் மிகச் சிறந்த இயற்கை மனது சாலொமோனுக்கு இருந்தது; அவனும் கூட அந்த வரம்பை அடைந்தான். சாலொமோனே தன் சிந்தனையால் தேவனிடம் சேர முடியாவிட்டால், வேறு யாரும் அதைச் செய்யமுடியாது. அது கெட்ட செய்தி அல்ல. நமக்கு பெதல்கேம் தேவைப்பட்ட காரணமே அதுதான்.

சாலொமோனின் முதல் பரிசோதனை, மனதின் பரிசோதனை, ஒரு உச்சவரம்பில் முடிந்தது. எனவே, அவன் வேறொரு ஆய்வுக்கூடத்தை நோக்கினான்: சரீரத்தையும், அதன் சுகபோகத் திறனையும்.

II. சுகபோகப் பரிசோதனை

பிரசங்கி 2:1-3, “நான் என் உள்ளத்திலே சொல்லிக் கொண்டது என்னவென்றால்: வா, இப்பொழுது உன்னைச் சந்தோஷத்தினாலே சோதித்துப்பார்ப்பேன், இன்பத்தை அநுபவி என்றேன்; இதோ, இதுவும் மாயையாயிருந்தது. 2. நகைப்பைக்குறித்து, அது பைத்தியம் என்றும், சந்தோஷத்தைக்குறித்து, அது என்ன செய்யும்? என்றும் சொன்னேன். 3. வானத்தின் கீழ் மனுபுத்திரர் உயிரோடிருக்கும் நாளளவும் பெற்று அநுபவிக்கத்தக்கது இன்னதென்று அறியும்பொருட்டு, என் இருதயத்தை ஞானத்தால் தேற்றிக்கொண்டிருக்கும்போதே, நான் என் தேகத்தை மதுபானத்தால் சீராட்டிக்கொண்டிருக்கவும், மதியீனத்தைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கவும் என் உள்ளத்தில் வகைதேடினேன்.”

மிக முக்கியமான வாசகம்: “என் இருதயத்தை ஞானத்தால் தேற்றிக்கொண்டிருக்கும்போதே,”

பிரசங்கி, சிந்திக்கும் திறன் இல்லாமல் ஒரு இன்பத்திலிருந்து மறு இன்பத்திற்குத் தள்ளாடிச் சென்ற கவலையற்ற சுகபோகி அல்ல.

ஞானத்தை ஆராய்ந்தபோது பயன்படுத்திய அதே கடுமையான முறையைத் தன் முழு அறிவுடன் இந்தப் பரிசோதனையிலும் அவன் கொண்டு வந்தான்.

மிகக் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட, நோக்கமுள்ள முறையில் அவன் சுகபோகத்தைச் சோதித்தான் ஒரு நீரோட்டத்தால் இழுக்கப்படும் மனிதனைப்போல கண்முடித்தனமாக அதற்கு அடிபணியவில்லை, மாறாக ஒரு விஞ்ஞானி மருந்தின் விளைவுகளைச் சரியாக பதிவு செய்ய தானே அதை எடுத்துக்கொள்வதைப்போல, முழு கவனத்துடன் கவனமாக அதை அவதானித்தான்.

இது அவனுடைய முடிவை குறைவாக்குவதற்குப் பதிலாக, இன்னும் அதிர்ச்சியூட்டுவதாக மாற்றுகிறது.

அவன் தன் சுகபோகங்களினால் மயங்கி, அவற்றை தெளிவாக மதிப்பிட முடியாதவனாக இருந்திருந்தால், உண்மையிலேயே எதையும் அநுபவிக்காத ஒரு மனிதனின் முறையீடு என்று நாம் அவனுடைய முடிவை புறக்கணிக்கலாம்.

ஆனால் அவன் தன் அவதானிப்புத் திறனை முழுவதும் தக்கவைத்துக்கொண்டான். திராட்சரசத்தைக் குடித்தபோதும், அது தன்னை என்ன செய்கிறது என்பதைக் குறித்து தெளிவான மனதுடனே இருந்தான்.

அவனுடைய முடிவு நேரடியானது: 'பைத்தியம். இது என்ன செய்யும்?'

- சுகபோகங்கள் உண்மையானவை.
- திருப்தி உண்மையானது ஆனால் தற்காலிகமானது.
- தெளிவான ஆராய்ச்சியில் அதன் மீதி ஒன்றுமில்லை.

பிரசங்கி 2:4–9, “நான் பெரிய வேலைகளைச் செய்தேன்; எனக்காக வீடுகளைக் கட்டினேன், திராட்சத்தோட்டங்களை நாட்டினேன். 5. எனக்காகத் தோட்டங்களையும் சிங்காரவனங்களையும் உண்டாக்கி, அவைகளில் சகலவகைக் கனிவிருட்சங் களையும் நாட்டினேன். 6. மரங்கள் பயிராகும் தோப்புக்கு நீர்ப்பாய்ச்சுகிறதற்குக் குளங்களை உண்டு பண்ணினேன். 7. வேலைக்காரரையும் வேலைக்காரி களையும் சம்பாதித்தேன்; வீட்டிலும் வேலைக்காரர் பிறந்தார்கள்; எனக்குமுன் எருசலேமிலிருந்த எல்லாரைப்பார்க்கிலும் ஆடுமாடு முதலான திரண்ட ஆஸ்திகள் எனக்கு இருந்தது. 8. வெள்ளியையும் பொன்னையும், ராஜசம்பத்தையும் மாகாணங் களிலுள்ள பொருள்களையும் சேகரித்தேன்; சங்கீதக் காரரையும் சங்கீதக்காரிகளையும், மனுபுத்திரருக்கு இன்பமான பலவித வாத்தியங்களையும் சம்பாதித்தேன். 9. எனக்குமுன் எருசலேமிலிருந்த எல்லாரைப்பார்க்கிலும் நான் பெரியவனும் திரவிய சம்பன்னனுமானேன்; என் ஞானமும் என்னோடேகூட இருந்தது.”

இந்தப் பட்டியலை ஒரு பழங்கால சாதனை பட்டியலாக வாசியுங்கள் உலகின் மிகச் சிறந்த தொழில் முனைவோர் பற்றிய ஒரு பத்திரிக்கை கவர்ச்சிக் கதைக்குச் சமமானது.

- வீடுகள்
- திராட்சத்தோட்டங்கள்
- தோட்டங்கள்
- தண்ணீர் அமைப்புகள் அவனுடைய காலத்தின் ஒரு பொறியியல் அதிசயம்
- ஊழியர்கள்
- ஆடுமாடுகள்
- வெள்ளியும் பொன்னும்
- மாகாணங்களின் செல்வம்

→ பாடகர்களும் இசைக்கலைஞர்களும்

→ பழங்கால உலகின் முழு கலாச்சார, அழகியல், பொருள் செழுமை

சாலொமோனுக்கு முன்னும் பின்னும் யாரும் இத்தகைய பொருள் மற்றும் அழகியல் செழுமையின் கூட்டமைப்பை சேர்க்கவில்லை.

மெகிதோ, ஆத்சோர், கேசர் ஆகிய நகரங்களில் அவன் கட்டிய திட்டங்களின் அளவைக் குறித்து அகழ்வாராய்ச்சி அறிஞர்கள் இன்னும் விவாதிக்கின்றனர் தன் காலத்தவரையே வியக்கவைக்கும் அளவிற்கு அந்த நகரங்களை அவன் பாதுகாப்புடன் அலங்கரித்தான்.

இது சிறிய ஆடம்பரங்களுடன் இணைந்த எளிய வாழ்க்கை அல்ல. பழங்கால வரலாற்றில் மிக அதிக வளங்களைப் பெற்ற ஒரே மனித பரிசோதனை இது.

இவை எதுவும் தற்செயலாகப் பெறப்படவும் இல்லை, கவனக்குறைவால் வீணாக்கப்படவும் இல்லை.

வ3 “என் இருதயத்தை ஞானத்தால் தேற்றிக்கொண்டிருக்கும்போதே,”

ஒரு ஒழுங்கான முதலீட்டாளன் பலனைத் தேடுவதைப்போல சாலொமோன் சுகபோகத்தை நோக்கத்துடனும், திட்டமிட்டும், முழுமையாகவும் தேடினான்.

ஞானமுடன் அதிகபட்ச அளவில் சேர்க்கப்பட்ட சுகபோகம் நிலையான அர்த்தத்தைத் தராவிட்டால், குறைந்த ஞானத்துடன் குறைந்த அளவில் சேர்க்கப்படும் சுகபோகம் ஒருபோதும் அதைத் தராது.

இது சாத்தியமான மிகப்பெரிய நிலையிலிருந்து வரும் வாதம். பரிசோதனை அதன் முழுமையான உச்சத்தில் தோற்றால், அதற்குக் கீழே எங்கும் அது வெற்றியடையாது.

பிரசங்கி 2:10–11, “என் கண்கள் இச்சித்தவைகளில் ஒன்றையும் நான் அவைகளுக்குத் தடைபண்ண வில்லை; என் இருதயத்துக்கு ஒரு சந்தோஷத்தையும் நான் வேண்டாமென்று விலக்கவில்லை; நான் செய்த முயற்சிகளிலெல்லாம் என் மனம் மகிழ்ச்சி கொண்டிருந்தது, இதுவே என் பிரயாசங்கள் எல்லா வற்றினாலும் எனக்கு வந்த பலன். 11. என் கைகள் செய்த சகல வேலைகளையும், நான் பட்ட எல்லாப் பிரயாசத்தையும் கண்ணோக்கிப் பார்த்தேன்; இதோ, எல்லாம் மாயையும், மனதுக்குச் சஞ்சலமுமாயிருந்தது; சூரியனுக்குக் கீழே பலன் ஒன்றுமில்லை.”

“இதுவே என் பிரயாசங்கள் எல்லாவற்றினாலும் எனக்கு வந்த பலன்.”

அந்தத் தேடலின்போது அனுபவித்த சுகபோகம் உண்மையானது.

சுகபோகம் ஒரு பொய் என்றோ, மகிழ்ச்சி சாத்தியமில்லை என்றோ, நாற்பது ஆண்டுகள் துன்பத்தில் பற்களைக் கடித்துக் கழித்தான் என்றோ பிரசங்கி சொல்லவில்லை. அவன் மகிழ்ந்தான்.

திராட்சரசம் நன்றாக இருந்தது.

இசை அழகாக இருந்தது.

தோட்டங்கள் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சி தரும் தோட்டங்களாக இருந்தன.

அவன் சொல்வது என்னவென்றால், அந்த ஆய்வை முடித்து இறுதி கேள்வியைக் கேட்டபோது

உண்மையிலேயே முக்கியமான ஒரே கேள்வி மற்றும் பதில் இல்லை என்பதே.

இதுவா? இது போதுமா? இது ஒரு வாழ்க்கையின் பாரத்தைத் தாங்குமா?

பதில் இல்லை என்பதே.

லூக்கா 12:29-31, “ஆகையால், என்னத்தை உண்போம், என்னத்தைக் குடிப்போம் என்று, நீங்கள் கேளாமலும் சந்தேகப்படாமலும் இருங்கள். 30. இவைகளை யெல்லாம் உலகத்தார் நாடித் தேடுகிறார்கள்; இவைகள் உங்களுக்கு வேண்டியவைகளென்று உங்கள் பிதாவானவர் அறிந்திருக்கிறார். 31. தேவனுடைய ராஜ்யத்தையே தேடுங்கள், அப்பொழுது இவைகளெல்லாம் உங்களுக்குக் கூடக் கொடுக்கப்படும்.”

இது சாலொமோனின் சொந்த பரிசோதனையின்மேல் எவ்வளவு துல்லியமாகப் பொருந்துகிறது என்பதைக் கவனியுங்கள். பிரசங்கி வசனம் 3இல், “நான் என் தேகத்தை மதுபானத்தால் சீராட்டிக்கொண்டிருக்கவும்” தேடினேன் என்று சொல்லியிருந்தான் புசிப்பையும் குடிப்பையும் ஒரு இலக்காகவே தேடுதல், பசியை வேதனைக்கான பதிலாக மாற்ற முயற்சி.

இயேசு இதே பகுதியை எடுத்துக்கொள்கிறார் உணவு, பானம், அவை இரண்டையும் போதுமான அளவு பெறுவதற்கான ஆவலான மனித ஓட்டம் அதை உள்ளது உள்ளபடி அழைக்கிறார்: 'ஜனங்களின்' அக்கறை, நம்பக்கூடிய பிதா இல்லாத உலகின் இயல்பான வழிமுறை.

புசிப்பையும் குடிப்பையும் இயேசு தடை செய்யவில்லை.

புசிப்பையும் குடிப்பையும் ஒரு மாற்று தேவனாக மாற்றும் ஆவலான தேடலை அவர் தடை செய்கிறார் இதே மாற்றத்தைத்தான் பிரசங்கி முழுமையாகச் சோதித்து, குறைபாடானது என்று கண்டறிந்தான்.

'உலகத்தார் இவைகளையெல்லாம் நாடித் தேடுகிறார்கள்', ஏனெனில் பரம பிதா இல்லாதவர்களுக்கு உணவும், பானமும், ஆறுதலும் மட்டுமே கிடைக்கும் பாதுகாப்பு.

'ஜனங்கள்' கற்பனை செய்யக்கூடிய அளவைவிட அதிக உணவும், பானமும், ஆறுதலும் சாலொமோனிடம் இருந்தது உலகின் மிக ஞானமுள்ள மனிதனால் சேர்க்கப்பட்டது ஆனாலும் அது வேதனைக்குப் பதிலளிக்க முடியவில்லை.

இயேசு விடுபட்ட அம்சத்தை வழங்குகிறார்: 'இவைகள் உங்களுக்கு வேண்டியவை என்று உங்கள் பிதா அறிந்திருக்கிறார்.'

பிரச்சனை சுகபோகம் இருப்பது ஒருபோதும் அல்ல.

பிரச்சனை, அதை பெற்றுக்கொள்ளும் ஒரு பிதா இல்லாததே.

'தேவனுடைய ராஜ்யத்தையே தேடுங்கள், அப்பொழுது இவைகளெல்லாம் உங்களுக்குக் கூடக் கொடுக்கப்படும்.'

பிரசங்கி புத்தகம் முழுவதும் நோக்கி பாடுபடும், ஆனால் இன்னும் விளக்கிக் கூறமுடியாத மறுவரிசைப்படுத்தல் இதுவே ஏனெனில் ராஜா தன் ராஜ்யத்தை அறிவிக்க வருவதற்கு முன்பே பிரசங்கி எழுதப்பட்டது.

சாலொமோன் நோயை ஒப்பற்ற துல்லியத்துடன் கண்டறியமுடியும். ஆனால் அவனிடம் இன்னும் மருந்து இல்லை.

இயேசு அதை வழங்குகிறார்.

படைக்கப்பட்ட காரியத்தை உங்கள் தேடலின் இலக்காக்குவதை நிறுத்துங்கள்; ராஜ்யத்தையே உங்கள் தேடலின் இலக்காக்குங்கள் அப்பொழுது உணவும் பானமும் அடங்கிய படைக்கப்பட்ட காரியங்கள், தேடப்படும் தேவர்களாக அல்ல, பெற்றுக்கொள்ளப்படும் வரங்களாக தங்கள் சரியான இடத்தைப் பெறும்.

மகிழ்ச்சி பற்றிய இன்றைய ஆராய்ச்சி, கிட்டத்தட்ட தற்செயலாக, சாலொமோனின் தகவல்களை உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறது.

ஹார்வர்ட் வளர்ந்தோர் வளர்ச்சி ஆய்வு மனித மகிழ்ச்சி குறித்த வரலாற்றின் மிக நீண்ட காலம் நடந்த ஆய்வு செல்வமோ, சாதனையோ பிற்காலத்தில் நல்வாழ்வை முன்கணிக்கவில்லை என்று மீண்டும் மீண்டும் கண்டறிந்தது.

நல்வாழ்வை முன்கணித்தது ஒரு மனிதனின் உறவுகளின் தரமும் ஆழமுமே, குறிப்பாக தன்னைவிட மேலான ஒரு காரியத்துடன் அல்லது ஒரு நபருடன் இருக்கும் நிலையான உறவு.

லாட்டரி வென்றவர்களும் விரிவாக ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளனர். ஆரம்ப உற்சாகத்திற்குப் பிறகு, ஒரு வருடத்திற்குள் பெரும்பாலோர் தங்கள் முந்தைய மகிழ்ச்சி நிலைக்கு மிக நெருக்கமாகத் திரும்புகின்றனர் 'இன்பப் பழக்கம்' என்று அழைக்கப்படும் இந்நிலை.

சுகபோகம் உண்மையிலேயே ஏற்பட்டது. அது வெறுமனே நீடிக்கவில்லை மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சாலொமோன் நிதி உதவியோ, ஒப்பீட்டு குழுவோ இல்லாமல் ஒரு நேர்மையான ராஜா, திறந்த குறிப்பேட்டுடன் அறிவித்ததைப்போலவே.

பிரசங்கி 2:10-11இல் உள்ள புரட்சி, சுகபோகம் தீமையானது என்ற கண்டுபிடிப்பு அல்ல. சுகபோகம் போதுமானது இல்லை என்ற கண்டுபிடிப்பே இது.

சுகபோகம் உண்மையானது.

அழகு உண்மையானது.

சாதனையின் திருப்தி உண்மையானது.

ஆனால் ஆத்துமா உண்மையில் கேட்கும் கேள்விக்கு இவை எதுவும் பதில் தரமுடியாது:

இன்னும் ஏதாவது இருக்கிறதா?

இது மட்டும்தானா?

அஸ்திபாரம் எங்கே?

பதில் அதிக சுகபோகத்திலோ, சிறந்த சுகபோகத்திலோ இல்லை, மாறாக எல்லா சுகபோகத்திற்கும் அஸ்திபாரமான தேவனிடத்திலேயே இருக்கிறது இயேசு விவரிக்கும் பிதா, நீங்கள் ஆவலாகத் தேடுவதற்கு முன்பே உங்களுக்குத் தேவையானதை அறிந்திருக்கிறார், அதைத் துரத்துவதற்குப் பதிலாக பெற்றுக்கொள்ளும்படி உங்களை அழைக்கிறார்.

III. ஞானமும் மதியீனமும். மரணம் அனைத்தையும் சமமாக்குகிறது.

பிரசங்கி 2:13-16, “இருளைப்பார்க்கிலும் வெளிச்சம் எவ்வளவு உத்தமமோ, அவ்வளவாய் மதியீனத்தைப்பார்க்கிலும் ஞானம் உத்தமமென்று கண்டேன். 14. ஞானியின் கண்கள் அவன் முகத்திலே இருக்கிறது, மூடனோ இருளிலே நடக்கிறான்; ஆகிலும் அவர்களெல்லாருக்கும் ஒரேவிதமாய்ச் சம்பவிக்கிறது என்று கண்டேன். 15. மூடனுக்குச் சம்பவிக்கிறதுபோல எனக்கும் சம்பவிக்கிறதே; அப்படியிருக்க நான் அதிக ஞானமடைந்ததினால் காரியமென்ன என்று சிந்தித்தேன்; இதுவும் மாயை என்று என் உள்ளத்தில் எண்ணினேன். 16. மூடன் என்றாலும் ஞானியென்றாலும் என்றைக்கும் நினைவில் இருப்பதில்லை; இப்பொழுது இருக்கிறதெல்லாம் வருங்காலத்தில் மறக்கப்பட்டுப்போம்; மூடன் எப்படிச் சாகிறானோ அப்படியே ஞானியும் சாகிறான்.”

இங்கே பிரசங்கி ஒரு உடன்பாட்டைச் செய்கிறான்; இதை நிற்பாட்டி சிந்திக்க வேண்டும், ஏனெனில் பிரசங்கி புத்தகம் எந்த நல்ல காரியத்திற்கும் மதிப்பு இல்லை என்று மறுக்கும் முழு துக்க புத்தகமாக அடிக்கடி தவறாக சித்தரிக்கப்படுகிறது. அந்த சித்தரிப்பு தவறானது, இந்த வசனம் அதை நிரூபிக்கிறது.

'இருளைப்பார்க்கிலும் வெளிச்சம் உத்தமமாக' இருப்பதைப்போல, ஞானம் உண்மையிலேயே மதியீனத்தைவிட மேலானது.

இது எதிர்மறை எண்ணம் அல்ல.

ஞானத்திற்கு உண்மையான, நடைமுறை நன்மைகள் உள்ளன.

→ ஞானமுள்ளவன் வாழ்க்கையை சிறப்பாக நடத்துகிறான். குறைவான உடைந்த உறவுகள், குறைவான கவனக்குறைவான முடிவுகள், குறைவான தன்னால் ஏற்படும் அழிவுகள்.

→ மூடன் இருளில் தள்ளாடுகிறான்; அவன் ஒருபோதும் பார்க்காததால், தான் எதிர்பாராத விளைவுகளில் மோதுகிறான்.

அறிவு, கல்வி, பகுத்தறிதல் ஆகியவை உண்மையான நன்மைகள்; அவை நல்லவை அல்ல என்று பாசாங்கு செய்யுமாறு பிரசங்கி ஒருபோதும் நம்மைக் கேட்பதில்லை.

ஆனால் இந்த உடன்பாடு உடனடியாக ஒரு தவிர்க்கமுடியாத உண்மையால் ஒப்பீடு செய்யப்படுகிறது: மரணம்.

ஞானமுள்ளவன் மரிக்கிறான்.

மூடனும் மரிக்கிறான்.

மரணத்திற்குப் பின், உலகம் இருவரையும் சம அளவில் முழுமையாக மறந்துவிடுகிறது ஒவ்வொரு சந்ததியும் மீண்டும் கண்டறியும், ஒவ்வொரு சந்ததியும் வெறுக்கும் ஒரு உண்மை.

உங்கள் மூத்த பாட்டனாரின் பெயரை நேர்மையாக உங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள். அவர் ஞானமுள்ளவராகவோ, மூடராகவோ இருந்திருந்தாலும், நம்மில் பெரும்பாலோர் பதில் சொல்ல முடியாது. காலம் ஒரு அசாதாரணமான திறமையான அழிப்பான்; அது அழிப்பதற்கு முன் யாருடைய தகுதிச்சான்றையும் சரிபார்ப்பதில்லை.

மரணமே இறுதி வார்த்தையானால், ஞானம் மதியீனத்தைவிட பெறும் நன்மை உண்மையானது, ஆனால் தற்காலிகமானது.

இரண்டு வண்டிகளும் ஒரே பள்ளத்தாக்கு விளிம்பை நோக்கிச் செல்கின்றன; ஒன்று வேகமாக செல்கிறது என்பதைப்போல. வேகமான வண்டி கீழே விழும்போது சிறந்த காட்சியைப் பெறுகிறது. அது விழுவதைத் தடுக்காது.

ஸ்டீவ் ஜாப்ஸ், 2005ஆம் ஆண்டு ஸ்டான்ஃபோர்ட் பட்டமளிப்பு விழா உரையில், சாலொமோன் இங்கே சொல்வதைப்போன்ற ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னார்: 'நான் விரைவில் மரிக்கப்போகிறேன் என்பதை நினைவில்கொள்வதுதான், வாழ்க்கையின் பெரிய தேர்வுகளை மேற்கொள்ள எனக்கு உதவிய மிக முக்கியமான கருவி... எல்லா வெளிப்புற எதிர்பார்ப்புகளும், அகந்தையும், அவமானத்தின் அல்லது தோல்வியின் அச்சமும் இவை அனைத்தும் மரணத்தை எதிர்கொள்ளும்போது விழுந்துபோகின்றன, உண்மையிலேயே முக்கியமானது மட்டுமே மீதமாகிறது.'

ஜாப்ஸ் மரணத்தை அவசர உணர்வுக்கான ஒரு வடிகட்டியாகப் பயன்படுத்தினார்.

சாலொமோன் அதை மிகவும் தீவிரமான ஒரு காரியமாகப் பயன்படுத்துகிறான்.

இறுதி அர்த்தத்திற்கான ஒரு வடிகட்டி.

அவசரம் ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கிறது.

நான் இன்று என்ன செய்ய வேண்டும்?

சாலொமோன் இன்னும் ஆழமான கேள்வியைக் கேட்கிறான். வெளிச்சம் அணைந்தபின், இவற்றில் எதுவும் முக்கியமா?

1 கொரிந்தியர் 15:55-57, “மரணமே! உன் கூர் எங்கே? பாதாளமே! உன் ஜெயம் எங்கே? 56. மரணத்தின் கூர் பாவம், பாவத்தின் பெலன் நியாயப்பிரமாணம். 57. நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினாலே நமக்கு ஜெயங்கொடுக்கிற தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்.”

பிரசங்கி 2:14-16க்கு பவுலின் பதில் உயிர்த்தெழுதலே.

மரணமே இறுதி வார்த்தையானால், பிரசங்கி சொல்வது சரிதான். ஞானம் அனைவரையும் சமமாக்கும் அழிவுக்கு முன் ஒரு தற்காலிக நன்மையே, அதற்கு மேல் ஒன்றுமில்லை.

ஆனால் மரணம் இறுதி வார்த்தையாக இல்லாவிட்டால்.

1 கொரிந்தியர் 15:54, “மரணம் ஜெயமாக விழுங்கப்பட்டது என்று எழுதியிருக்கிற வார்த்தை நிறைவேறும்.” அப்போது ஞானத்திற்கு நிரந்தர முக்கியத்துவம் ஏற்படுகிறது, ஏனெனில் ஞானத்தின்மேல் கட்டப்பட்ட வாழ்க்கை, பிரசங்கி மிகவும் அஞ்சிய அந்த மரணத்தையே வென்று வாழும்.

இயேசு கிறிஸ்துவே பிரசங்கி புத்தகத்தின் மிக அச்சுறுத்தும் கேள்விக்கான பதில்.

மரணம் எல்லா வேறுபாட்டையும் அழித்துவிட்டால் என்ன செய்வது?

உயிர்த்தெழுதல் அது அப்படி இல்லை என்று அறிவிக்கிறது.

தேவபயத்தின்மேல் தன் வாழ்க்கையைக் கட்டிய ஞானமுள்ளவன், மூடனைவிட வெறுமனே சிறப்பாக வாழ்வதில்லை.

மூடனால் தப்பிக்க முடியாததிலிருந்து அவன் தப்பிக்கிறான்.

ஞானத்திற்கும் மதியீனத்திற்கும் உள்ள நித்திய வேறுபாடு, பத்தாண்டுகளில் அளக்கப்படும் அளவு வேறுபாடு அல்ல. அது நித்தியத்தில் அளக்கப்படும் ஜீவனுக்கும் மரணத்திற்கும் இடையேயான வேறுபாடு.

இதனாலேயே காலியான கல்லறை பிரசங்கி எழுதியதை முற்றிலும் மாற்றுகிறது.

→ மூடப்பட்ட கல்லறையின் உள்ளிருந்து தோன்றும் உலகத்தை சாலொமோன் விவரிக்கிறான்.

→ மூடப்பட்டிருக்காத ஒரு கல்லறையின் மறுபுறத்திலிருந்து பவுல் எழுதுகிறார்.

IV. வேலையின் வேதனை

பிரசங்கி 2:18–23, “சூரியனுக்குக்கீழே நான் பட்ட பிரயாசத்தையெல்லாம் வெறுத்தேன்; எனக்குப் பின் வரப்போகிறவனுக்கு அதை நான் வைத்துப்போக வேண்டியதாகுமே. 19. அவன் புத்திமானாயிருப் பானோ, மூடனாயிருப்பானோ, அதை யார் அறிவார்? ஆகிலும் சூரியனுக்குக்கீழே நான் பிரயாசப்பட்டு ஞானமாய்ச் சம்பாதித்த சகல வஸ்துக்களின்பேரிலும் அவன் அதிகாரியாவான்; இதுவும் மாயையே. 20. ஆகையால் சூரியனுக்குக்கீழே நான் பட்ட எல்லாப் பிரயாசத்தின்மேலுமுள்ள ஆசையை விட்டுவிட வகை பார்த்தேன். 21. ஒருவன் புத்தி, யுத்தி, நிதானத்தோடு பிரயாசப்படுகிறான்; ஆகிலும் அப்படிப் பிரயாசப் படாதிருந்த வேறொருவனுக்கு அவன் அதைச் சொந்தமாக விட்டுவிடவேண்டியதாகும்; இதுவும் மாயையும் பெரிய தீங்குமாய் இருக்கிறது. 22. மனுஷன் சூரியனுக்குக்கீழே படுகிற எல்லாப் பிரயாசத்தினாலும் அவனுடைய இருதயத்தின் எண்ணங்களினாலும் அவனுக்குப் பலன் என்ன? 23. அவன் நாட்களெல்லாம் அலுப்புள்ளது, அவன் வேலைகள் வருத்தமுள்ளது; இராத்திரியிலும் அவன் மனதுக்கு இளைப்பாறு தலில்லை; இதுவும் மாயையே.”

முதல் இரு அதிகாரங்களில் பிரசங்கியின் மிக உணர்ச்சிவசப்பட்ட தருணம் இதுவே.

“சூரியனுக்குக்கீழே நான் பட்ட பிரயாசத்தையெல்லாம் வெறுத்தேன்;”

இது ஒரு லேசான ஏமாற்றம் அல்ல. வெறுப்பு.

ஏன்?

ஏனெனில் பெரும்பாலான உயர் சாதனையாளர்கள் தங்கள் முழு வாழ்நாளும் செய்ய மறுக்கும் ஒரு கணக்கீட்டை அவன் செய்திருக்கிறான்.

நான் போனபின், நான் கட்டிய எல்லாவற்றிற்கும் என்ன நடக்கும்?

பதில் மிகவும் அதிர்ச்சியூட்டுவது; வேதாகமத்தில் ஒரு தத்துவக் கூற்றுக்கு அசாதாரணமாக, ஒரே ஒரு சந்ததிக்குள் இது வரலாற்று ரீதியாக உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.

சாலொமோனின் மகன் ரெகொபோவாம், பழங்கால மத்திய கிழக்கின் மிகப்பெரிய ராஜ்யத்தைப் பெற்றுக்கொண்டான்; ஆனாலும், தன் தந்தைக்கு ஊழியம் செய்த மூப்பர்களின் ஞானத்தை மறுத்து, தன் அகந்தை கேட்க விரும்பியதைச் சொன்ன தன் வயதொத்த நண்பர்களின் பேச்சைக் கேட்டு, அகந்தையான, மதியீனமான ஆலோசனையால் ஏறக்குறைய இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் அதை இரண்டாகப் பிரித்துவிட்டான் (1 இராஜாக்கள் 12).

நாற்பது ஆண்டுகளாக ஓயாத பிரயாசத்தால் சாலொமோன் சேர்த்து, ஒழுங்குபடுத்தி, பராமரித்த அனைத்தும், சாலொமோனால் தேர்ந்துகொள்ளவும், முழுமையாகப் பயிற்றுவிக்கவும், கல்லறையிலிருந்து கட்டுப்படுத்தவும் முடியாத ஒரு மனிதனால் ஒரே சந்ததியில் அழிந்துவிட்டது.

1 இராஜாக்கள் 12ஐ ஒரு நாள் மெதுவாக வாசியுங்கள். பெயர்களுடனும், தேதிகளுடனும், இரண்டாகப் பிரிந்த ராஜ்யத்துடனும், உண்மையான வரலாற்றின் மேடையில் நடத்தப்பட்ட பிரசங்கி 2:18-19 இதுவே.

தத்துவரீதியாகத் தோன்ற சாலொமோன் உருவாக்கிய ஒரு கற்பனை கவலை அல்ல இது. அது அவன் அஞ்சியது போலவே, அவனுடைய சொந்த வீட்டில் நடந்தது.

ஒவ்வொரு கட்டுபவனும் இதன் ஏதோ ஒரு வடிவத்தை எதிர்கொள்கிறான்.

→ முப்பது ஆண்டுகள் ஒரு நிறுவனத்தைக் கட்டிய நிறுவனர், ஒரு வாரிசு அதை மூன்று ஆண்டுகளில் அழிப்பதைப் பார்க்கும்படி நேரிடுகிறது.

→ பிள்ளைகளை வளர்ப்பதில் அனைத்தையும் ஊற்றும் பெற்றோர், தங்கள் பிள்ளைகள் தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டதை எப்படி நிர்வகிப்பார்கள் என்ற உத்தரவாதம் இல்லாதவர்.

→ ஒரு நிறுவனத்தைக் கட்ட தன் வாழ்நாளை செலவழிக்கும் மறுசீரமைப்பாளர், அடுத்த சந்ததி அதை என்ன செய்யும் என்று உறுதிசெய்ய முடியாதவர்.

மேற்கொள்ளப்படும் ஒவ்வொரு பெருந்திட்டத்தின் அடியிலும் இருக்கும் கவலையை சாலொமோன் பெயரிடுகிறான். கல்லறையிலிருந்து எதிர்காலத்தைக் கட்டுப்படுத்த என்னால் முடியாது.

சங்கீதம் 49:10–12, “ஞானிகளும் மரித்து, அஞ்ஞானிகளும் நிர்மூடரும் ஏகமாய் அழிந்து, தங்கள் ஆஸ்தியை மற்றவர்களுக்கு வைத்துப்போகிறதைக் காண்கிறான். 11. தங்கள் வீடுகள் நித்தியகாலமாகவும், தங்கள் வாசஸ்தலங்கள் தலைமுறை தலைமுறையாகவும் இருக்குமென்பது அவர்கள் உள்ளத்தின் அபிப்பிராயம்; அவர்கள் தங்கள் நாமங்களைத் தங்கள் நிலங்களுக்குத் தரிக்கிறார்கள். 12. ஆகிலும் கனம்பொருந்திய வனாயிருக்கிற மனுஷன் நிலைத்திருக்கிறதில்லை; அழிந்துபோகும் மிருகங்களுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறான்.”

சங்கீதம் 49, பிரசங்கி 2:18–23க்கு இணையான ஒரு பாட்டு.

செல்வந்தனின் 'உள்ளத்தின் அபிப்பிராயம்' அவனுடைய ஆராயப்படாத எண்ணம் அவனுடைய வீடுகள் நித்தியமாக நிலைக்கும் என்பதே என்று சங்கீதக்காரன் அவதானிக்கிறான்.

அவன் தன் நிலங்களுக்குத் தன் பெயரை வைக்கிறான் இது ஒரு கட்டிடத்தில் தன் பெயரை வைப்பதற்குச் சமமான பழங்கால முறை, அந்தப் பெயர் தன்னைவிட நீடித்திருக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன்.

இந்த எண்ணத்தை பிரசங்கி ஆய்வுக்கூட நிலைமைகளின்கீழ் பரிசோதித்து, அது தவறு என்று கண்டறிந்தான்.

எந்த மனித சாதனையும் இறுதி அர்த்தத்தில் அதை சாதித்தவனின் வாழ்நாளைவிட நீடிப்பதில்லை.

கட்டிடத்தின் மேலுள்ள பெயர் யாரும் எதிர்பார்ப்பதைவிட வேகமாக மறைந்துவிடும்; வாசலின்மேல் பொறிக்கப்பட்ட பெயரை எத்தனை பேர் அறிவார்கள் என்று ஏதேனும் ஒரு வழிகாட்டியைக் கேளுங்கள்.

ஆனால் இந்த வேதப்பகுதி முழுவதையும் மாற்றும் வெளிப்பாடு இதுவே: இயேசு வேறுவிதமாகக் கட்டுகிறார். 'இந்தக் கல்லின்மேல் என் சபையைக் கட்டுவேன்; பாதாளத்தின் வாசல்கள் அதை மேற்கொள்வதில்லை' (மத்தேயு 16:18).

பிரசங்கியால் கட்ட முடியாதது மரணத்தையும் வென்று நிலைக்கும், மூடனால் வாரிசு பெறமுடியாத, அடுத்த சந்ததியால் அழிக்கமுடியாத ஒரு வேலை இயேசு கட்டுகிறார். கிறிஸ்துவின் அறிக்கையின்மேல் கட்டப்பட்ட விசுவாச சமூகம், பிரசங்கி மிகவும் அஞ்சிய அழிவுக்கு எதிராக மனித வரலாற்றில் நேரடியாக உத்தரவாதம் பெற்ற ஒரே நிறுவனம். சாலொமோனின் ஆலயம், அந்த சரீர கட்டிடம், இரண்டு முறை அழிக்கப்பட்டது. இயேசு கட்டும் சபை அப்படி அழிக்கப்படமுடியாது, ஏனெனில் அதன் அஸ்திபாரம் தவறக்கூடிய வாரிசுகளின் ஒரு வம்சாவளி அல்ல, மரணமடையாத உயிர்த்த கிறிஸ்துவே அதன் அஸ்திபாரம்; அதனால் தான் கட்டியதைப் பாதுகாக்க ஒரு வாரிசு அவருக்குத் தேவையில்லை.

V. முதலாவது 'இதைவிட நன்மையில்லை.' சாதாரண வாழ்க்கையின் வரம்.

பிரசங்கி 2:24–26, “மனுஷன் புசித்துக் குடித்து, தன் பிரயாசத்தின் பலனை அநுபவிப்பதைப்பார்க்கிலும், அவனுக்கு ஒரு நன்மையும் இல்லை, இதுவும் தேவனுடைய கரத்திலிருந்து வருகிறது என்று நான் கண்டேன். 25. என்னைப்பார்க்கிலும் சம்பிரமமாய்ச் சாப்பிடத்தக்கவன் யார்? என்னைப்பார்க்கிலும் துரிதமாய்ச் சம்பாதிக்கத்தக்கவன் யார்? 26. தேவன் தமது பார்வைக்கு நல்லவனாயிருக்கிறவனுக்கு ஞானத்தையும் அறிவையும் இன்பத்தையும் அளிக்கிறார்; பாவஞ்செய்கிறவனுக்கோ தமது பார்வைக்கு நல்லவனாயிருக்கிறவன் வசமாய் வைத்துவிட்டுப் போகும்பொருட்டுச் சேர்த்துக் குவித்துவைக்கும் தொல்லையை அவர் நியமித்திருக்கிறார்; இதுவும் மாயையும், மனதுக்குச் சஞ்சலமுமாயிருக்கிறது.”

ஹெபெலின் ஓயாத வெளிப்பாட்டிற்குப் பிறகு, இந்த புத்தகம் முழுவதிலும் காணப்படும் உண்மையான வெளிச்சத்தின் முதல் கிரணம் இதுவே; இது ஆச்சரியமும், ஆழமும் நிறைந்தது.

ஞானத்தையும், சுகபோகத்தையும், வேலையையும் புகையாக ஒதுக்கிய பிரசங்கி, இப்போது மிக எளிய சந்தோஷங்களை பாராட்டுகிறான்:

→ புசிப்பு,

→ பானம் அருந்துதல்,

→ உங்கள் நாள்தோறும் வேலையின் பலனை அனுபவிப்பது.

என்ன மாறியிருக்கிறது?

செயல்கள் மாறவில்லை; அதிகாரம் 2இன் தோல்வியடைந்த பரிசோதனை முழுவதும் சாலொமோன் புசித்தும் குடித்தும் வந்தான்.

மாறியது ஆதாரமே 'தேவனுடைய கரத்திலிருந்து.'

→ இறுதி அர்த்தம் தருவதாக உட்கொள்ளப்படும்போது ஹெபெலாக இருக்கும் அதே உணவு, தேவனுடைய கரத்திலிருந்து ஒரு வரமாகப் பெறப்படும்போது உண்மையான நன்மையாக மாறுகிறது.

→ வாரிசுக்காகவோ, அந்தஸ்துக்காகவோ செய்யப்படும்போது புகையாக இருக்கும் அதே வேலை, தேவனுக்கு முன்பாக நிர்வாகமாகச் செய்யப்படும்போது உண்மையான சந்தோஷமாக மாறுகிறது.

உணவைப் பற்றி எதுவும் மாறவில்லை.

உணவை நோக்கிய மனநிலை முற்றிலும் மாறியது பிடித்துக்கொள்வதிலிருந்து பெற்றுக்கொள்வதற்கு, அது பதிலளிக்க வேண்டியிராத ஒரு கேள்விக்கு பதிலளிக்குமாறு உணவை வற்புறுத்துவதிலிருந்து, அதற்காக அந்த வரத்தை அளித்தவருக்கு வெறுமனே நன்றி சொல்வதற்கு.

இது ஒரு பெருமளவு நடைமுறை வேறுபாடு; இதை சிறிது நேரம் சிந்திக்க வேண்டியது.

இரண்டு பேர் இன்று இரவு ஒரே உணவை உண்ணலாம்.

→ ஒருவன் அதை யாருடனும் இல்லாத ஒரு அமைதியான பரிமாற்றமாக உண்கிறான் உணவு உள்ளே செல்கிறது, பசி குறைகிறது, அதற்கு மேல் எதுவும் கேட்கப்படுவதில்லை; அந்த அமைதியின் அடியில் ஒரு மௌன கோரிக்கை: 'இன்று அர்த்தமுள்ளதாக உணரும்படி இது போதுமானதாக இருக்கவேண்டும்.'

→ மற்றவன் அதே உணவை ஒரு வரமாக உண்கிறான்; கோதுமை வளர்ந்த வயலின்மேல் மழையை அனுப்பும் தேவனை நோக்கிய நன்றியுணர்வுடன் அதைப் பெற்றுக்கொள்கிறான்.

ஒரே தட்டு.

ஒரே சுவை.

→ ஒரு உணவு ஹெபெல்.

→ மற்றொன்று ஆராதனை.

1 தீமோத்தேயு 6:17, “இவ்வுலகத்திலே ஐசுவரியமுள்ள வர்கள் இறுமாப்பான சிந்தையுள்ளவர்களாயிராமலும், நிலையற்ற ஐசுவரியத்தின்மேல் நம்பிக்கை வையாமலும், நாம் அனுபவிக்கிறதற்குச் சகலவித நன்மைகளையும் நமக்குச் சம்பூரணமாய்க் கொடுக்கிற ஜீவனுள்ள தேவன்மேல் நம்பிக்கை வைக்கவும்,”

தீமோத்தேயுவுக்கு பவுல் கொடுத்த கட்டளை, பிரசங்கி 2:24–26க்கு புதிய ஏற்பாட்டு விளக்கம்.

தேவன் 'நாம் அனுபவிக்கிறதற்குச் சகலவித நன்மைகளையும் நமக்குச் சம்பூரணமாய்க் கொடுக்கிறார்' வெறுமனே பயன்படுத்த மட்டுமல்ல, அனுபவிக்கவும்.

இதை கவனிக்க வேண்டியது, ஏனெனில் ஒரு வகையான கடுமையான, சந்தோஷமற்ற மத நம்பிக்கை, அனுபவிப்பது ஆவிக்குரிய முறையில் சந்தேகத்திற்குரியது என்றும், உண்மையிலேயே அர்ப்பணிக்கப்பட்ட வாழ்க்கை கடினமான வாழ்க்கை என்றும் நேர்மையான பல கிறிஸ்தவர்களை நம்பச் செய்திருக்கிறது.

பவுல் மாறாக சொல்கிறான். சரியாக வழிநடத்தப்பட்ட அனுபவிப்பு, பக்தியிலிருந்து திசைதிருப்பும் ஒன்று அல்ல. அது பக்தியின் ஒரு வடிவமே.

தேவனுடைய வரங்களை அனுபவிப்பது தானே ஒரு ஆராதனையின் செயல், வரம் தருபவர் நல்லவர் என்றும், வரம் நல்லது என்றும், வரம் தருபவருக்கும் பெறுபவருக்கும் இடையேயான உறவு நல்லது என்றும் ஒப்புக்கொள்ளும் செயல்.

உண்மையான நன்றியுணர்வுடன் உண்ணப்படும் ஒரு உணவு, ஒரு உபதேசத்தைவிடவோ, ஜெப கூட்டத்தைவிடவோ குறைவான ஒன்று அல்ல. அதன் அமைதியான வழியில், அதுவும் ஒரு ஆராதனையின் செயலாகவே இருக்கமுடியும்.

2:24–26இன் புரட்சிகரமான மறுவழிநடத்தல் இதுவே அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கையைப் பெற, நீங்கள் அசாதாரணமான ஒன்றை சாதிக்க வேண்டியதில்லை.

தேவனுடைய கரத்திலிருந்து சாதாரணமான ஒன்றை முழு கவனத்துடனும் முழு நன்றியுணர்வுடனும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

நன்றியுணர்வுடன் உண்ணப்படும் மிக சாதாரண உணவு, சுயமகிமைக்காகக் கட்டப்பட்ட மிக அற்புதமான சாதனையைவிட ஆழமான ஆராதனையின் செயல்.

ஒரு ராஜ்யத்தைக் கட்டவோ, ஒரு இசைப்பாட்டை இயற்றவோ, அறுபது மடங்களை நிறுவவோ ஒருபோதும் போகாத நம்மில் பெரும்பான்மையினருக்கு இது உண்மையிலேயே நல்ல செய்தி.

அர்த்தத்திற்கான வாசல் ஒருபோதும் அசாதாரண சாதனையின் வழியாக இருக்கவில்லை. அது எப்போதும் சாதாரண நன்றியுணர்வின் வழியாகவே இருந்தது. உங்கள் வங்கிக் கணக்கில் என்ன இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், இன்று இந்த அறையில் இருக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் அந்த வாசல் திறந்திருக்கிறது.

முடிவுரை

✦ கட்டுவதை நிறுத்திய மனிதன் — கிளர்வோவின் பெர்னார்ட்

கிளர்வோவின் பெர்னார்ட், பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு ஐரோப்பாவில் மிகவும் செல்வாக்குள்ள மனிதனாக இருந்தார்.

அவர் பாப்புகளுக்கு ஆலோசனை கூறினார், சபையைப் பிரித்த தத்துவப் பூர்வ சர்ச்சைகளைத் தீர்த்தார், ஒரே ஒரு உபதேசத்தால் மனிதர்கள் அழுது உடனடியாகச் சேரும்படி இரண்டாம் சிலுவைப்போரை ஆரம்பித்தார், மற்றும் கண்டமெங்கும் அறுபதுக்கு மேற்பட்ட மடங்களை நிறுவினார்.

தன் காலத்தவருக்குக் கிடைத்த எந்த அளவீட்டின்படியும், அவர் தன் காலத்தின் மிகச் சிறந்த கிறிஸ்தவ தலைவராக இருந்தார்; இருந்தால், மத்திய கால சபையின் ஒரு சாலொமோன் அவரே.

தன் இறுதி ஆண்டுகளில், தன் நண்பர் செயின்ட் தியேரியின் வில்லியமுக்கு அவர் எழுதினார்: 'என் ஆண்டுகள் அனைத்தையும் பிரயாசங்களிலும் மோதல்களிலும் செலவழித்திருக்கிறேன். மற்றவர்களைப் பற்றிய கவலையிலும் சபையின் அக்கறைகளிலும் என் வாழ்க்கை தீர்ந்துவிட்டது. தேவனில் இளைப்பாற உருவாக்கப்பட்ட ஒரு மனிதனுக்கு பிறப்புரிமையாக இருந்த அமைதியை எனக்கு அளிக்க நான் மறந்துவிட்டேன். இப்போது நான் முதியவனாகி, சோர்வடைந்திருக்கிறேன் நன்றாகக் கழிந்த ஒரு நாளின் நல்ல களைப்புடன் அல்ல, அதிகம் கட்டி ஒருபோதும் ஓய்வெடுக்காத ஒரு மனிதனின் தளர்ச்சியுடன்.'

அவர் பிரசங்கி 2:17-23ஐ வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார் தன் வேலையிலிருந்து தலையெடுத்துப் பார்க்கும், தன்னைப் பணிவிடை செய்வதற்குப் பதிலாக அந்த வேலையே தன்னை விழுங்கிவிட்டதைக் காணும் கட்டுபவனின் வேதனை.

அந்த கடிதத்தை மீண்டும் வாசித்தால், அதன் அடியில் சாலொமோனின் சொந்த குரலை நீங்கள் கேட்பீர்கள்: 'நான் என் பிரயாசம் அனைத்தையும் வெறுத்தேன்.'

ஆனால் பெர்னார்ட் அங்கே முடிவடையவில்லை. தன் இறுதி மாதங்களில், பிரசங்கி 'இதைவிட நன்மையில்லை' என்று அழைப்பதற்குத் திரும்பினார் தேவனுக்கு முன்பாக நீண்ட மௌன காலங்கள், சகோதரர்களுடன் எளிய உணவுகள், தினமும் ஒவ்வொரு முறையும் அதே நேரங்களில் பாடப்படும் அமைதியான தினவழிபாடு, அவர் பாட விரும்பியாலும் விரும்பாவிட்டாலும். மரணத்தை மிஞ்சிக் கட்ட முயற்சிப்பதை அவர் நிறுத்திவிட்டு, ஒவ்வொரு சாதாரண நாளையும் தேவனுடைய கரத்திலிருந்து பெற்றுக்கொள்ள ஆரம்பித்தார்.

இறுதியில் அவர் சொன்னார்: 'நான் எதற்காக உருவாக்கப்பட்டேன் என்பதை இப்போது அறிந்திருக்கிறேன். கட்டுவதற்காக அல்ல, கட்டுபவருக்காக.'

'தேவனுடைய கரத்திலிருந்து' (2:24).

அதுவே இரகசியம்.

தேவனுடைய கரத்திலிருந்து பெறப்படும் அனைத்தும், சாதாரணமானாலும், அர்த்தம் நிறைந்தது. ஒருவனுடைய சொந்த கரத்திற்காகக் கட்டப்படும் அனைத்தும் எவ்வளவு அற்புதமானாலும் புகையே.

சாலொமோன் தன் குறிப்பேட்டை மூடிய மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும், பெர்னார்ட் தன் கடிதத்தை எழுதிய எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும், நாம் எங்கே நிற்கிறோம்?

இதுவே நாம் நிற்கும் இடம்: நம் ஒவ்வொருவரும் இப்போது இராஜரீக பரிசோதனையின் ஏதோ ஒரு வடிவத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம்.

உங்கள் ஆய்வுக்கூடம் ஒரு தொழிலாக இருக்கலாம்.

உங்களை முழுமையாக்கவேண்டும் என்று நீங்கள் அமைதியாக முடிவெடுத்த ஒரு உறவாக இருக்கலாம்.

நீங்கள் வடிவமைக்கும் சரீரமாகவோ, நீங்கள் கட்டும் புகழாகவோ, நீங்கள் வளர்க்கும் சொத்தாகவோ, நீங்கள் பாதுகாக்கும் புகழ்பெயராகவோ இருக்கலாம்.

அது எதுவாக இருந்தாலும், சாலொமோன் ஏற்கெனவே உங்களுக்காக அந்தப் பரிசோதனையை நடத்திவிட்டான், நீங்கள் ஒருபோதும் பெறமுடியாத அதிக வளங்களுடன், அவன் அதன் முடிவுகளை வெளியிட்டுவிட்டான்: அது ஹெபெல். புகை. நீங்கள் பிடித்திருக்கும்போது உண்மையானது, அதைச் சுற்றி உங்கள் கையை மூட முயற்சிக்கும் நொடியில் மறைந்துவிடும்.

இது உங்கள் வேலையையோ, உங்கள் சுகபோகங்களையோ, உங்கள் லட்சியங்களையோ கைவிட வேண்டும் என்ற அழைப்பு அல்ல. சாலொமோன் ஒரு குகைக்குள் ஓடிப்போகவில்லை. அவன் தன் வாழ்நாள் முடியும்வரை கட்டுவதையும், ஆளுவதையும், புசிப்பதையும், குடிப்பதையும் தொடர்ந்தான்.

அழைப்பு என்னவெனில், ஆதாரத்தை மாற்றுவதே.

உங்கள் தொழிலையோ, உங்கள் உறவுகளையோ, உங்கள் சாதனைகளையோ, உங்கள் சுகபோகங்களையோ உங்கள் பாதங்களுக்குக் கீழே இருக்கும் அஸ்திபாரமாக இருக்கச் சொல்வதை நிறுத்துங்கள்.

அவை அந்தப் பாரத்தைத் தாங்க ஒருபோதும் உருவாக்கப்படவில்லை; அவை ஒவ்வொன்றும் இறுதியில் நேர்மையாக, தங்களால் முடியாது என்று ஒப்புக்கொள்ளும்.

அதற்குப் பதிலாக, தேவனையே அஸ்திபாரமாகக் கொள்ளுங்கள்; தொழிலையும், உறவையும், உணவையும், சாதாரண செவ்வாய் மதியத்தையும், உங்கள் சொந்த முயற்சியால் பெற்ற பதில்களாக அல்ல, அவருடைய கரத்திலிருந்து வரும் வரங்களாகப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

அதிகாரம் 2இல் சாலொமோனின் ஏக்கத்திற்கும், வசனம் 24இல் சாலொமோனின் சமாதானத்திற்கும் இடையேயான வேறுபாடு இதுவே.

ஒரே ராஜா.

ஒரே செல்வம்.

ஒரே சுகபோகங்கள்.

→ ஒரு மனநிலை படைப்பை தேவனாக இருக்கச் சொல்கிறது.

→ மற்றொரு மனநிலை படைப்பை தேவனிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்கிறது.

நாம் இன்று, இரண்டாவதைத் தேர்ந்துகொள்வோம்.

கலந்துரையாடல் கேள்விகள்

கேள்வி	விவாத மையம்
பிரசங்கி சுகபோகப் பரிசோதனையில் ஞானத்தைக் கொண்டு வந்தான்; அவன் கவலையற்றவனாக இருக்கவில்லை. சுகபோகத்தை நோக்கிய அவனுடைய கட்டுப்படுத்தப்பட்ட, அறிவார்ந்த அணுகுமுறை, அவனுடைய முடிவை குறைவாக நம்பகமானதாக்குவதற்குப் பதிலாக, எப்படி அதிக நம்பகமானதாக்குகிறது?	பரிசோதனையின் கடுமை அறிவியல் மதிப்பு.

'உலகத்தார்' உணவையும் பானத்தையும் தேடுவதுபோல தேடாமல், தேவனுடைய ராஜ்யத்தையே முதலில் தேடும்படி இயேசு தம் சீஷர்களுக்குச் சொல்கிறார் (லூக்கா 12:29-31). இது பிரசங்கி 2:1-11இல் சாலொமோனின் தோல்வியடைந்த சுகபோகப் பரிசோதனையை எப்படி மறுவடிவமைக்கிறது? நீங்கள் தற்போது ஆறுதலையோ சுகபோகத்தையோ ஒரு இலக்காகவே தேடும் ஒரு பகுதியில், 'ராஜ்யத்தை முதலில் தேடுவது' நடைமுறையில் எப்படி இருக்கும்?	ஆசையை மறுவரிசைப்படுத்துதல். உங்கள் தேவைகளை ஏற்கெனவே அறிந்திருக்கும் பிதா.
சாலொமோனின் வாரிசை ரெகொபோவாம் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் அழித்தான். தேவனுக்காகக் கட்டுவதற்கும் தனக்காகக் கட்டுவதற்கும் இடையேயான வேறுபாட்டைப் பற்றி இது நமக்கு என்ன சொல்கிறது?	வாரிசும் நிர்வாகமும். மத்தேயு 16:18 எதிர்நிலையாக.
'இதைவிட நன்மையில்லை' என்ற வேதப்பகுதிகள் சாதாரண அனுபவிப்பைப் பாராட்டுகின்றன. உங்கள் சாதாரண நாள்தோறும் வாழ்க்கையில், தேவனுடைய கரத்திலிருந்து வரும் வரமாக இன்னும் அதிக கவனத்துடன் நீங்கள் எதைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்?	சாதாரணத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்துதல். நடைமுறை பயன்பாடு.
உலகின் ஞானம் தேவனைக் கண்டடைய தோல்வியடைந்தது என்று பவுல் சொல்கிறார் (1 கொரிந்தியர் 1:21). வெளிப்பாட்டால் மட்டுமே செய்யக்கூடிய காரியத்தை, மனித அறிவின்மேல் நம்பிக்கை வைத்து செய்ய முயற்சிக்கும் இடம் உங்கள் வாழ்க்கையில் எங்கே இருக்கிறது?	கல்வியும் அறிவும் ஆவிக்குரிய வளங்களாக இருப்பதின் வரம்புகள்.

பிரசங்கி 2:24, தேவன் தமது பார்வைக்கு நல்லவனாயிருக்கிறவனுக்கு 'ஞானத்தையும் அறிவையும் இன்பத்தையும்' அளிக்கிறார் என்று சொல்கிறது. தேவனுக்கு முன்பாக நமது ஒழுக்க நிலைமைக்கும், அவருடைய வரங்களை அனுபவிக்கும் நமது திறனுக்கும் இடையேயான தொடர்பு என்ன?

சந்தோஷத்தின் நிபந்தனை. உண்மையான திருப்திக்கு முன்நிபந்தனையாக தேவபயம்.